

ה'ג'ר'

ב וידבר משה אל-ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר *אשר צוה יהוה: ומליל משה עם רישי שבטיא. לבני ישראל למימר. דין פתגמא; דפקיד יי; ג איש בי-ידר נדר ליהוה או-השבע שבעה לאסר אסר על-נפשו לא יחל דברו ככל-היצא מפיו יעשה: גבר ארי ידר נדר קדם יי. או יקים קים למיסר אסר על נפשיה. לא יבטיל פתגמיה. ככל דפוק מפומיה יעביד; ד ואשה בי-תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: ואתתא. ארי תדר נדר קדם יי. ותיסר אסר; בבית אבוקא ברביותה; ה ושמע אביה את-נדרה ואסרה אשר אסרה על-נפשה והחריש לה אביה וקמו כל-נדריה וכל-אסר אשר-אסרה על-נפשה יקום: וישמע אבוקא ית נדרה. ואסרה דאסרת על נפשה. וישתוק לה אבוקא. ויקומו כל נדרהא. וכל אסרי; דאסרת על נפשה יקומו; ו ואם-הניא אביה אתה ביום שמעו כל-נדריה ואסריה אשר-אסרה על-נפשה לא יקום ויהוה יסלח-לה בי-הניא אביה אתה: ואם אעדי אבוקא יתהון ביומא דשמע. כל נדרהא. ואסרהא. דאסרת על נפשה לא יקומו. ומן קדם יי ישתביק לה; ארי אעדי אבוקא יתהון; ☆

ז ואם-היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתייה אשר אסרה על-נפשה: ואם מהוה תהוי לגבר. ונדרהא עלה. או פירוש שפותהא; דאסרת על נפשה; ח ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר-אסרה על-נפשה יקמו: וישמע בעלה. ביומא דשמע וישתוק לה. ויקומו נדרהא. ואסרהא. דאסרת על נפשה יקומו; ט ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את-נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתייה אשר אסרה על-נפשה ויהוה יסלח-לה: ואם. ביומא דשמע בעלה אעדי יתהון. ובטיל. ית נדרה דעלה. וית פירוש שפותהא. דאסרת על נפשה. ומן קדם יי ישתביק לה; ☆ י ונדר אלמנה וגרושה כל אשר-אסרה על-נפשה יקום עליה: ונדר ארמלא ומתרכא. כל; דאסרת על נפשה קים עלה; יא ואם-בית אישה נדרה או-אסרה אסר על-נפשה בשבעה: ואם בית בעלה נדרת. או אסרת אסר; על נפשה בקיום; יב ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל-נדריה וכל-אסר אשר-אסרה על-נפשה יקום: וישמע בעלה וישתוק לה. לא אעדי יתהון. ויקומו כל נדרהא. וכל אסרי; דאסרת על נפשה יקומו; יג ואם-הפר יפר אתם | אישה ביום שמעו כל-מוצא שפתייה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח-לה: ואם בטלא יבטיל יתהון בעלה ביומא דשמע. כל אפקות שפותהא לנדרהא.

ולאסר נפשה לא יקומו. בעלה בטילנון; ומן קדם יי ישתביק לה; ☆

יד כל-נדר וכל-שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: כל נדר. וכל קיומת אסר לסגפא נפש. בעלה יקימנו ובעלה יבטילנו; טו ואם-החרש יחריש לה אישה מיום אל-יום והקים את-כל-נדריה או את-כל-אסריה אשר עליה הקים אתם פי-החרש לה ביום שמעו: ואם משתק ישתוק לה בעלה מיום ליום. ויקיים ית כל נדרהא. או ית כל אסרהא דעלה. קיים יתהון, ארי שתיק לה ביומא דשמע; טז ואם-הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את-עונה: ואם בטלא יבטיל. יתהון בתר דשמע, ויקביל ית חובה; יז אלה החקים אשר צוה יהוה את-משה בין איש לאשתו בין-אב לבתו בנעריה בית אביה: אליו קימאי. דפקיד יי ית משה. בין גוברא לאתתיה. בין אבא לברתיה. ברביותה בית

אבוהא; פ

ב בסת"י (שני) לא א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; ב נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר האסף אל-עמיד: אתפרע. פורענות בני ישראל. מן מדינאי. בתר בן תתפניש לעמד; ג וידבר משה אל-העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על-מדין לתת נקמת-יהוה במדין: ומליל משה עם עמא למימר. זריו מנכון. גוברין לחילא. ויהון על מדין. למתן פורענות דין עמיה דיי במדין; ד אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: אפא לשבטא. אפא לשבטא. לכל שבטיא דישרא. תשלחון לחילא; ה וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים-עשר אלף חלוצי צבא: ואתבחרו מאפיא דישרא. אפא לשבטא. תרי עשר אפין מזריו חילא; ו וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת-פינחס בן-אלעזר הכהן לצבא וכלי הקודש וחצצרות התרועה בידו: ושלח יתהון משה. אפא לשבטא לחילא. יתהון. וית פינחס. בר אעזר כהנא לחילא. ומני קודשא. וחצוצרת יבבתא בידיה; ז ויצבאו על-מדין כאשר צוה יהוה את-משה ויהרגו כל-זכר: ואתחילו על מדין. כמא דפקיד יי ית משה. וקטלו כל דכורא; ח ואת-מלכי מדין הרגו על-חלליהם את-אוי ואת-רקם ואת-צור ואת-חור ואת-רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן-בעור הרגו בחרב: וית מלכי מדין קטלו על קטליהון. ית אוי וית רקם וית צור וית חור וית רבע. חמשא מלכי מדין. וית בלעם בר בעור. קטלו בחרבא;

ט וַיִּשְׁבוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-נָשֵׁי מִדִּין וְאֶת-טַפָּם וְאֵת כָּל-בְּהֵמָתָם
 וְאֶת-כָּל-מִקְנֵהֶם וְאֶת-כָּל-חֵילֵם בְּזָזוֹ: וּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל. ית נשי מדין וית טפלהון.
 וית כל בעירהון וית כל גיתיהון. וית כל נכסיהון בוז; י ואת כל-עריהם במושבבתם
 ואת כל-טירתם שרפו באש: וית כל קרויהון במוטבניהון. וית כל בית סגדתהון.
 אוקידו בנורא; יא ויקחו את-כל-השלל ואת כל-המלקוח באדם ובבהמה:
 וישבו ית כל עדאה. וית כל דברתא. באנשא ובבעירא; יב ויבאו אל-משה ואל-
 אלעזר הכהן ואל-עדת בני-ישראל את-השבי ואת-המלקוח ואת-
 השלל אל-המחנה אל-ערבת מואב אשר על-ירדן ירחו: ואיתנאו. לות
 משה ולות אלעזר כהנא ולות כנשתא דבני ישראל. ית שביא וית דברתא. וית עדאה למשריתא.

למישריא דמואב. דעל ירדנא דיריחו; ס

ג בסת"י (שלישי) (שני כשהן מחוברות) יג ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל-נשיאי
 העדה לקראתם אל-מחויץ למחנה: ונפקו. משה ואלעזר כהנא. וכל רבבי כנשתא
 לקדמותהון. למברא למשריתא; יד ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים
 ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: ורגיז משה. על דממנן על חילא. רבני
 לפי ורבני מאותא. דאתו מחיל קרבא; טו ויאמר אליהם משה החייתם כל-
 נקבה: ואמר להון משה. הקיימתון כל נוקבא; טז הן הנה *היו לבני ישראל
 בדבר בלעם למסר-מעל ביהוה על דבר-פעור ותהי המגפה בעדת
 יהוה: הא אנין הוא. לבני ישראל בעיצת בלעם. לשקרא שקר קדם יי על עיסק פעור. והות
 מחתא בכנשתא דיין; יז ועתה הרגו כל-זכר בטף וכל-אשה ידעת איש
 למשכב זכר הרגו: וכען. קטולו כל דכורא בטפלא. וכל אתתא. דידעת גבר. למשכבי
 דכורא קטולו; יח וכל הטף בנשים אשר לא-ידעו משכב זכר החיו לכם:
 וכל טפלא בנשיא. דלא ידעא משכבי דכורא. קימו לכון; יט ואתם חנו מחויץ למחנה
 שבעת ימים כל הרג נפש *וכל | נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי
 וביום השביעי אתם ושביכם: ואתון. שרו. מברא למשריתא שבעא יומין. כל דקטל
 נפשא. וכל דקרב בקטילא. תדון עלוהי. ביומא תליתא וביומא שביעא. אתון ושביכון;
 כ וכל-בגד וכל-כלי-עזר וכל-מעשה עזים וכל-כלי-עץ תתחטאו: וכל

לבוש וכל מן דמשך. וכל עובד דמעזי וכל מן דאע. תדון עלוהי; ס

כא וַיֹּאמֶר אֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן אֶל־אֲנָשֵׁי הַצִּבָּא הַבָּאִים לַמִּלְחָמָה זֹאת חֻקַּת
 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַאֲמַר אֶעֱזֹר כַּהֲנָא לְגוֹבְרֵי חִילָא. דְּאָתוּ לְקַרְבָּא.
 דָּא גְזִירַת אֹרִיתָא, דְּפַקִּיד וַיִּת מֹשֶׁה; כב אַךְ אֶת־הַזֹּהֵב וְאֶת־הַכֶּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת
 אֶת־הַבְּרֹזֶל אֶת־הַבְּדִיל וְאֶת־הָעֹפְרַת: בְּרַם יֵת דְּהַבָּא וְיֵת כֶּסֶף. יֵת נַחְשָׂא יֵת
 בְּרֹזָלָא, יֵת עֵבְצָא וְיֵת אֲבָרָא; כג כֹּל־דְּדַבֵּר אֲשֶׁר־יָבֵא בְּאִשׁ תַּעֲבִירוּ בְּאִשׁ וְטָהַר
 אַךְ בְּמֵי נְדָה יִתְחַטָּא וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־יָבֵא בְּאִשׁ תַּעֲבִירוּ בַּמַּיִם: כד כָּל מַדְעָם
 דְּמִתְעַל בְּנוֹרָא. תַּעֲבְרוּנִיה בְּנוֹרָא וְיִדְכִי בְרַם. בְּמֵי אֲדִיּוֹתָא יִתְדִי. וְכֹל דְּלֹא מִתְעַל, בְּנוֹרָא
 תַּעֲבְרוּנִיה בְּמַיָּא; כה וְכַבֵּסְתֶּם בְּגָדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְטָהַרְתֶּם וְאַחַר תִּבְאוּ
 אֶל־הַמַּחֲנֶה: וּתְחִוּוּן לְבוּשֵׁיכֶם. בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְתִדְכוּן, וְכַתֵּר בֶּן תִּיעֲלוּן לְמִשְׁרֵיתָא; ס
 ד' בַּסֵּת"י [ב] (רביעי) כה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וַאֲמַר וַיִּתְּן לְמֹשֶׁה לְמִימַר;
 כו שָׂא אֵת רֹאשׁ מַלְקוּחַ הַשְּׁבִי בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה אֹתָהּ וְאֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן
 וְרֹאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה: קביל. יֵת חוּשְׁבֵן דְּבֵרַת שְׁבִיָּא. בְּאֲנָשָׁא וּבְעֵירָא. אֵת וְאֶעֱזֹר
 כַּהֲנָא, וְרִישֵׁי אֲבֹהַת כְּנַשְׁתָּא; כז וְחֻצִּית אֶת־הַמִּלְקוּחַ בֵּין תְּפִשִׁי הַמִּלְחָמָה
 הַיִּצְאִים לְצִבָּא וּבֵין כָּל־הָעֵדָה: וּתְפַלֵּיג יֵת דְּבֵרַתָּא. בֵּין גּוֹבְרֵי מְגִיחֵי קַרְבָּא. דְּנִפְקוּ
 לְחִילָא, וּבֵין כָּל כְּנַשְׁתָּא; כח וְהִרְמַת מִכֶּסֶף לִיהוָה מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
 הַיִּצְאִים לְצִבָּא אֶחָד נֶפֶשׁ מִחֲמֵשׁ הַמַּאוֹת מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבְּקָר
 וּמִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הָעֵזָאן: וְתַפְרִישׁ נְסִיבָא קָדָם וַיִּ. מִן גּוֹבְרֵי מְגִיחֵי קַרְבָּא דְּנִפְקוּ לְחִילָא.
 כחא נֶפֶשׁא. מִחֲמֵשׁ מְאָה. מִן אֲנָשָׁא וּמִן תּוֹרֵי, וּמִן חֲמֹרֵי וּמִן עֵזָאן; כט *מִמַּחֲצִיתֶם תִּקְחוּ
 וְנִתְתָּה לְאֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת יְהוָה: מִפְּלִגוּתְהוֹן תִּסְבוּן. וְתַתִּין; לְאֶעֱזֹר כַּהֲנָא
 אֲפֻרְשׁוּתָא קָדָם וַיִּ. ל וּמִמַּחֲצִית בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל תִּקְחֻ | אֶחָד | אֶחָד מִן־הַחֲמֵשִׁים
 מִן־הָאָדָם מִן־הַבְּקָר מִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הָעֵזָאן מִכָּל־הַבְּהֵמָה וְנִתְתָּה
 אֹתָם לְלוֹיִם שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה: וּמִפְּלִגוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. תִּסְבֵּ חַד דִּיתְחַד
 (ס"א דְּאֵתְחַד) מִן חֲמֵשִׁין. מִן אֲנָשָׁא מִן תּוֹרֵי. מִן חֲמֹרֵי וּמִן עֵזָאן מִכָּל בְּעִירָא. וְתַתִּין יִתְהוֹן לְלוֹיָאֵי.

נְטָרֵי, מִשְׁרַת מִשְׁכַּנָּא דִּינִי;

לא ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ועבד משה. ואלעזר
 כהנא, כמא דפקיד יי ית משה; לב ויהי המלקוח יתר הַבּוֹ אֲשֶׁר בַּזּוּז עִם הַצֶּבֶא
 צֵאן שְׁש־מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְחֲמִשָּׁת אֲלָפִים: וְהוֹת דְּבִרְתָא. שְׂאָר בּוֹא.
 דְּבּוּז עֲמָא דְנִפְקוּ לְחִילָא. עֲנָא. שִׁית מָאָה וְשִׁבְעִין וְחֲמִשָּׁא אֲפִין; לֵג וּבִקֵּר שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים
 אֶלֶף: וְתוּרֵי, שִׁבְעִין וְתַרְיַן אֲפִין; לֵד וְחֲמֵרִים אֶחָד וְשָׁשִׁים אֶלֶף: וְחֲמֵרֵי, שְׁתַּיִן וְחַד
 אֲפִין; לֵד וְנֶפֶשׁ אָדָם מִן־הַנְּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכָּב זָכָר כָּל־נֶפֶשׁ שְׁנַיִם
 וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף: וְנֶפֶשׁא דְאַנְשָׁא. מִן נְשִׂיא. דְּלֹא יָדְעָא מִשְׁכָּבֵי דְכּוּרָא. כָּל נֶפֶשׁתָּא, תְּלַתִּין
 וְתַרְיַן אֲפִין; לוֹ וְתַהִי הַמְּחֻצָּה חֵלֶק הַיְצְאִים בַּצֶּבֶא מִסְפַּר הַצֵּאן שְׁלֹש־
 מֵאוֹת אֶלֶף וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעֵת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת: וְהוֹת פְּלִגּוּתָא.
 חוֹלֶק. גּוּבְרִיא דְנִפְקוּ לְחִילָא. מִנֵּן עֲנָא. תְּלַת מָאָה וְתַלְתִּין, וְשִׁבְעָא אֲפִין וְחֲמִישׁ מָאָה; לוֹ וְיַהִי
 הַמְּכָס לִיהוֹה מִן־הַצֵּאן שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשׁ וְשִׁבְעִים: וְהוֹה. נְסִיבָא קָדָם יי מִן
 עֲנָא, שִׁית מָאָה וְשִׁבְעִין וְחֲמִישׁ; לֵח וְהַבִּקֵּר שְׁשָׁה וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמְכָסָם לִיהוֹה
 שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים: וְתוּרֵי, תְּלַתִּין וְשִׁתָּא אֲפִין, וְנִסְיָבְהוּן קָדָם יי שִׁבְעִין וְתַרְיַן; טל וְחֲמֵרִים
 שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת וּמְכָסָם לִיהוֹה אֶחָד וְשָׁשִׁים: וְחֲמֵרֵי, תְּלַתִּין אֲפִין
 וְחֲמִישׁ מָאָה, וְנִסְיָבְהוּן קָדָם יי שְׁתַּיִן וְחַד; מ וְנֶפֶשׁ אָדָם שְׁשָׁה עֶשֶׂר אֶלֶף וּמְכָסָם
 לִיהוֹה שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים נֶפֶשׁ: וְנֶפֶשׁא דְאַנְשָׁא. שְׁתַּת עֶשֶׂר אֲפִין. וְנִסְיָבְהוּן קָדָם יי, תְּלַתִּין
 וְתַרְיַן נֶפֶשׁוֹן; מֵא וְיַתֵּן מֹשֶׁה אֶת־מְכָס תְּרוּמַת יְהוֹה לְאַלְעֹזֵר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוֹה אֶת־מֹשֶׁה: וְיַהֵב מֹשֶׁה. ית נְסִיב אֶפְרָשׁוּתָא קָדָם יי. לְאַלְעֹזֵר כַּהֲנָא, כַּמָּא דְּפִקִּיד
 יי ית משה;

(חמישי) מב וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים
העבאים: ומפלגות בני ישראל. דפּלַג מִשֶׁה, מן גובריא דנפקו לחילא; מג ותהי מחצת
העדה מן הצאן שלש-מאות אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שְׁבַעַת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ
מֵאוֹת: וְהוּת. פּלגות כְּנֻשָׁתָא מן ענא. תֵּלֶת מֵאָה וּתְלַתִּין. (ו) שבעא אֶפֶן וַחֲמִישׁ מֵאָה;
מד וּבִקֵּר שֵׁשֶׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף: וְתוּרֵי, תְּלַתִּין וְשֵׁתָא אֶפֶן; מה וַחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת: וַחֲמֵרֵי, תְּלַתִּין אֶפֶן וַחֲמִישׁ מֵאָה; מז וְנִפְשׁ אָדָם שֵׁשֶׁה עֶשֶׂר
אֶלֶף: וְנִפְשָׁא דְאֲנָשָׁא, שֵׁתַת עֶשֶׂר אֶפֶן; מו וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמִּחְצַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
אֶת-הָאֶחָז אֶחָד מִן-הַחֲמִשִּׁים מִן-הָאָדָם וּמִן-הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוֹיִם
שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: וְנָסִיב מֹשֶׁה מִפְּלִגוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. ית דַּאֲתַחַד חַד מן חֲמִשִּׁין. מן אֲנָשָׁא וּמִן בְּעִירָא. וַיֵּהָב יתְהוֹן לְלוֹאֵי. נְטָרֵי מִשְׁרַת
מִשְׁכַּנָּא דִּי, כְּמָא דְפִקִּיד יְיָ ית מֹשֶׁה; מח וַיִּקְרְבוּ אֶל-מֹשֶׁה הַפְּקָדִים אֲשֶׁר לְאֲלֹפֵי
הַעֲבָא שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְשְׂרֵי הַמֵּאוֹת: וַקְרִיבוּ לְוַת מֹשֶׁה. דִּמְמוֹנָן עַל אֶפֶן חִילָא, רַבְּנֵי
אֶפֶן וְרַבְּנֵי מֵאוֹתָא; מט וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה עֲבַדְיָד נִשְׂאוּ אֶת-רֵאשׁ אֲנָשֵׁי
הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיַדְנוּ וְלֹא-נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ: וַאֲמָרוּ לְמֹשֶׁה. עֲבַדְיָד קְבִילוּ. ית
חוּשְׁבָן. גּוּבְרֵי מְגִיחֵי קֶרְבָּא דְעַמְנָא, וְלֹא שָׂגָא מִנְנָא אֲנָשׁ; נ וַנִּקְרַב אֶת-קֶרְבֶּן יְהוָה
אִישׁ אֲשֶׁר מֵצָא כְּלִי-זָהָב אֲצַעְדָּהּ וְצִמִּיד טְבַעַת עֲגִיל וְכוּמוֹ לְכַפֵּר
עַל-נַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה: וַקְרִיבְנָא ית קוּרְבָנָא דִּי. גְּבַר דַּאֲשַׁכַּח מִן דְּדַהֲב שִׁירִין וְשִׁבִין.
עִזְקוֹן קֶדְשִׁין וּמַחֹד, לְכַפֵּרָא עַל נַפְשֹׁתֵנָא קֶדֶם יְיָ: נא וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֶת-הַזָּהָב מֵאֹתָם כָּל כְּלֵי מַעֲשֵׂהָ: וְנָסִיב מֹשֶׁה. וְאֶלְעָזָר כְּהֵנָּא. ית דְּהַבָּא מְנַהוֹן, כָּל מִן
דְּעוּבָדָא; נב וַיְהִי | כָּל-זָהָב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הִרִימוּ לִיהוָה שֵׁשֶׁה עֶשֶׂר אֶלֶף
שְׁבַע-מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל מֵאֵת שְׂרֵי הָאֲלָפִים וּמֵאֵת שְׂרֵי הַמֵּאוֹת:
וְהוּהוּ כָּל דְּהַב אֲפֶרְשׁוּתָא. דַּאֲפֶרִישׁוּ קֶדֶם יְיָ. שֵׁתַת עֶשֶׂר אֶפֶן. שְׁבַע מֵאָה וַחֲמִשִּׁין סְלַעִין. מן רַבְּנֵי
אֶפֶן, וּמִן רַבְּנֵי מֵאוֹתָא; נג אֲנָשֵׁי הַעֲבָא בְּזוּזוּ אִישׁ לוֹ: גּוּבְרִין דְּחִילָא, בְּזוּ גְּבַר לְנַפְשֵׁיהּ;
נד וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת-הַזָּהָב מֵאֵת שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת
וַיָּבִאוּ אֹתוֹ אֶל-אַהֵל מוֹעֵד זְכָרוֹן לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה: וְנָסִיב מֹשֶׁה.
וְאֶלְעָזָר כְּהֵנָּא ית דְּהַבָּא. מן רַבְּנֵי אֶפֶן וּמֵאוֹתָא. וְאִיתֵיאוּ יתִּיהָ לְמִשְׁכַּן זִמְנָא, דּוּכְרָנָא לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

הַבַּסֵּתִי [ג] (שְׁשִׁי) (שְׁלִישִׁי כְּשֶׁהֵן מַחֻבְרוֹת) לֵב א וּמִקְנֵה א רֹב הָיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן
 וְלְבְנֵי-גַד עָצוּם מְאֹד וַיֵּרְאוּ אֶת-אֶרֶץ יַעֲזֹר וְאֶת-אֶרֶץ גְּלָעָד וְהִנֵּה
 הַמָּקוֹם מְקוֹם מִקְנֵה: וּבַעִיר סָגִי. הָיָה. לְבְנֵי רְאוּבֵן. וְלְבְנֵי גַד תִּקְיָף לַחֲדָא. וְחִזּוּ. יֵת אֶרֶע
 יַעֲזֹר וְיֵת אֶרֶע גְּלָעָד. וְהָא אַתְרָא אַתְר פֶּשֶׁר לְבֵית בְּעִיר; ב וַיָּבֹאוּ בְנֵי-גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן
 וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל-נְשִׂאֵי הָעֵדָה לֵאמֹר: וְאַתּוּ בְנֵי
 גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן. וַאֲמַרוּ לְמֹשֶׁה וְלְאַלְעָזָר כְּהֵנָּה. וְלִרְבִּיבֵי כְּנִשְׁתָּא לְמִימְרֵ; ג עֲטָרוֹת וְדִיבֹן
 וַיַּעֲזֹר וְנִמְרָה וְחֻשְׁבוֹן וְאַלְעָלָה וְשָׁבֶם וְנָבו וּבְעֹן: עֲטָרוֹת וְדִיבֹן וַיַּעֲזֹר וְנִמְרָה.
 וְחֻשְׁבוֹן וְאַלְעָלָה. וְשָׁבֶם וְנָבו וּבְעֹן; ד הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה לְפָנָי עַד־תֵּת יִשְׂרָאֵל
 אֶרֶץ מִקְנֵה הוּא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֵה: אֶרֶעָא. דִּמְחָא יֵי יֵת יִתְבְּהָא קְדָם כְּנִשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל.
 אֶרֶע כְּשָׂרָא לְבֵית בְּעִיר הִיא. וְלַעֲבָדְךָ אֵית בְּעִיר; ס

וּבַסֵּתִי ה' וַיֹּאמְרוּ אִם־מֵצֵאנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְעַבְדֶּיךָ
לְאַחֲזָהּ אֶל־תַּעֲבָרְנוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן׃ וַאֲמְרוּ אִם אֲשַׁכְחָנָא רַחֲמִין בְּעֵינֶךָ. תתִּיב. ארעא
הָדָא. לְעַבְדְּךָ לְאַחֲסָנָא. לֹא תַעֲבָרְנָנָא ית ירדנָא; ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבָנָיִךְ גֵּד וּלְבָנָי
רְאוּבֵן הָאֲחִיכֶם יבֹּאוּ לְמַלְחָמָה וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה׃ וַאֲמַר מֹשֶׁה. לבני גֵּד וּלְבָנֵי
רְאוּבֵן. הָאֲחִיכוֹן. יִיתּוֹן לְאַחֲזָא קְרָבָא. וְאַתּוֹן תִּתְּבוֹן הָכָא; ז וּלְמָה תִּנְוֹאוּן (קרי תִּנְוֹאוּן)
אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַבְרֵי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה׃ ולמא תונון.
יֵת לְבָא דְבָנֵי יִשְׂרָאֵל. מִלְּמַעְבַּר לְאַרְעָא. דִּיהֵב לְהוֹן יֵי; ח פֹּה עֲשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם בְּשִׁלְחֵי
אַתֶּם מִקְדָּשׁ בְּרַנַּע לְרֵאוֹת אֶת־הָאָרֶץ׃ בְּדִין עֲבָדוּ אֲבָהֶתְכוֹן. בְּדִ שְׁלַחִית יִתְהוֹן;
מִרְקַם גִּיּאָה לְמַחְזֵי יֵת אַרְעָא; ט וַיַּעֲלוּ עַד־נַחַל אֲשַׁכּוֹל וַיִּרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיָּבִיאוּ
אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבִלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה׃ וסליקו
עַד נַחֲלָא דְאַתְפְּלָא. וְחִזּוּ יֵת אַרְעָא. וְאוֹנִיאוּ. יֵת לְבָא דְבָנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּדִיל דְלֹא לְמִיעַל לְאַרְעָא;
דִּיהֵב לְהוֹן יֵי; י וַיַּחֲרֹ־אֶף יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר׃ ותקיף רוגזא דִּי בִּיּוֹמָא
הַהוּא. וְקִים לְמִימְרֵי; יא אִם־יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים הָעֲלִים מִמִּצְרַיִם מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמֵעַלָּה אֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב כִּי
לֹא־מְלֹאוּ אַחֲרָי׃ אִם יִחִזּוּן גּוֹבְרִיָא דְסַלִּיקוּ מִמִּצְרַיִם. מִבַּר עֲשְׂרִין שָׁנִין וְלַעֲלִיא. יֵת אַרְעָא.
דְקִימִית. לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אָרִי לֹא אֲשַׁלִּימוּ בְּתַר דְחַלְתֵּי; יב בְּלִיתִי כְּלָב
בֶּן־יִפְנֵה הַקִּנְזִי וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן כִּי מְלֹאוּ אַחֲרָי יְהוָה׃ אֵהִין. כְּלָב בַּר יִפְנֵה
קִנְזָאָה. וַיְהוֹשֻׁעַ בַּר נּוּן. אָרִי אֲשַׁלִּימוּ בְּתַר דְחַלְתָּא דִּי; יג וַיַּחֲרֹ־אֶף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּנַּעַם בַּמִּדְבָּר אַרְבַּעַיִם שָׁנָה עַד־תֵּם כָּל־הַדּוֹר הָעֹשֶׂה הַרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה׃ ותקיף רוגזא דִּי בְּיִשְׂרָאֵל. וְאוֹחַרְנוֹן בְּמִדְבָּרָא. אַרְבַּעִין שָׁנִין. עַד דְסָף כָּל דְרָא. דְעַבְד
דְבִישׁ קָדָם יֵי; יד וְהִנֵּה קִמַּתֶּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תִּרְבוּת אֲנָשִׁים חַטָּאִים
לְסַפּוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַף־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל׃ וְהָא קִמַּתּוֹן. בְּתַר אֲבָהֶתְכוֹן. תִּלְמִידֵי
גּוֹבְרִיָא חִיבִיא. לְאוֹסְפָא עוֹד. עַל תְּקוּף רוגזא דִּי עַל יִשְׂרָאֵל; טו כִּי תִשׁוּבוּן מֵאַחֲרָיו וַיִּסַּף
עוֹד לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר וְשַׁחַתֶּם לְכָל־הָעַם הַזֶּה׃ אָרִי תִתּוּבוֹן מִבְּתַר דְחַלְתִּיה. וַיִּסַּף
עוֹד. לְאוֹחַרוֹתְהוֹן בְּמִדְבָּרָא. וְתַחֲפִלוֹן לְכָל עַמָּא דְדִין; ס טו וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גְדַרְת
עֵאן נִבְנָה לְמִקְנָנוּ פֹּה וְעָרִים לְטַפְּנוּ׃ וקריבו לֹותִיה וַאֲמְרוּ. חֲטְרִין דְעָן. נִבְנֵי לְבַעֲרִנָא
הָכָא. וקרוֹין לְטַפְלָנָא; יז וַאֲנַחְנוּ נַחֲלִין חֲשִׁים לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר
אִם־הִבִּיאֲנֶם אֶל־מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טַפְּנוּ בְּעָרֵי הַמְּבֻצָּר מִפָּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃
וְאַנְחָנָא נִזְדַּרְזוּ מִבְּעֵין קָדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. עַד. דְנַעֲלִינוֹן לְאַתְרַהוֹן. וְיִתִּיב טַפְלָנָא בְּקִרוּן בְּרִיכוֹ. מִן קָדָם
יִתְבֵי אַרְעָא; יח לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתִינּוּ עַד הַתְּנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתּוֹ׃
לֹא נְתוּב לְבַתְנָא. עַד. דִּיחֲסָנוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. גְּבַר אַחֲסָנְתִּיה; יט כִּי לֹא נִנְחַל אַתֶּם מֵעַבְרֵי
לְיַרְדֵּן וְהִלָּאָה כִּי בָּאָה נַחֲלָתְנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבְרֵי הַיַּרְדֵּן מִזְרַחָה׃ אָרִי לֹא נַחֲסִין
עַמְהוֹן. מֵעַבְרָא לְיַרְדֵּנָא וְלַהֲלָאָה (ס"א וְלַהֲלָא). אָרִי קַבִּילָנָא אַחֲסָנְתָנָא לָנָא. מֵעַבְרָא דְיַרְדֵּנָא

וְבַסֵּטִי [ד'] (שביעי) (רביעי כשהן מחוברות) כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־תַּעֲשׂוּן
 אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אִם־תַּחֲלִצוּ לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה: וְאָמַר לְהוֹן מֹשֶׁה. אִם תַּעֲבֹדוּן
 ית פתגמא הדין. אם תזדונון. קדם עמא די לקרבא; כא וְעָבַר לָכֶם כָּל־חֲלוּץ
 אֶת־הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ אֶת־אִיְבֹי מִפְּנֵיו: וַיַּעֲבֹר לְכוּן כָּל דַּמְזָרוּ.
 ית ירדנא קדם עמא די. עד דיתריד. ית בעלי דבבואי מן קדמוהי; כב וּנְכַבְּשָׁה הָאָרֶץ
 לִפְנֵי יְהוָה וְאַחַר תֵּשְׁבוּ וְהֵייתֶם נְקִים מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהֵייתָה הָאָרֶץ
 הַזֹּאת לָכֶם לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה: וְתִתְּכִישׁ אַרְעָא. קדם עמא די וּבֵתֵר בֵּן תְּתוּבוּן.
 ותהון זכאין. קדם יי ומישרא. ותהי. ארעא הדיא לכוון. לאחסנא קדם יי; כג וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן
 כִּן הִנֵּה חֲטֹאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ חֲטֹאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם: וְאִם לֹא
 תַעֲבֹדוּן בֵּן. הא חבתון קדם יי. ודעו חובתכוון. דתשפח יתכוון; כד בְּנוֹ־לָכֶם עָרִים
 לְטַפְּכֶם וּגְדֵרֹת לְעִנְיֹתְכֶם וְהֵיִצְא מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ: בְּנוּ לְכוּן קְרוּי לְטַפְּלְכוּן.
 וחסרין לענכוון. ודיפוק מפומכוון תעבדוון; כה וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר עֲבַדִּיד יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אָדְנִי מְצִוָּה: וְאָמַר (ס"א ואמר) בְּנֵי גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן. לְמֹשֶׁה
 לְמִימַר. עבדך יעבדוון. כמא דרבוני מפקיד; כו טַפְּנוּ נְשִׁינוּ מְקַנְנוּ וְכָל־בְּהֵמָתָנוּ
 יְהִי־שֵׁם בְּעָרֵי הַגְּלָעָד: טַפְּלָנָא נְשָׂנָא. גִּיתָנָא וְכָל בְּעִירָנָא. יהון תמן בקרוי גלעד;
 כז וְעֲבַדִּיד יַעֲבָרוּ כָּל־חֲלוּץ צָבָא לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה כַּאֲשֶׁר אָדְנִי
 דִּבֶּר: וְעֲבַדךְ יַעֲבֹדוּן. כָּל מְזָרוּ חִילָא. קדם עמא די לקרבא. כמא דרבוני ממליל; כח וַיִּצְוּ
 לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֵת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וְאֶת־רָאשֵׁי אֲבוֹת
 הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וּפְקִיד לְהוֹן מֹשֶׁה. ית אלעזר כהנא. וית יהושע בר נון. וית רישי;
 אבהת שבטיא לבני ישראל; כט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיהֶם אִם־יַעֲבָרוּ בְּנֵי־גֹד
 וּבְנֵי־רְאוּבֵן | אֶתְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־חֲלוּץ לַמִּלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה
 וּנְכַבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וּנְתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגְּלָעָד לְאַחֲזָה: וְאָמַר
 מֹשֶׁה לְהוֹן. אם יעברון בני גוד ובני ראובן עמכוון. ית ירדנא. כָּל דַּמְזָרוּ לְקַרְבָּא קְדָם עֲמָא דִּי.
 וְתִתְּכִישׁ אַרְעָא קְדָמִיכוּן. וְתִתְּנוּן לְהוֹן. ית ארע גלעד לאחסנא; ל וְאִם־לֹא יַעֲבָרוּ
 חֲלוּצִים אֶתְכֶם וְנִאֲחָזוּ בְּתַכְכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וְאִם לֹא יַעֲבֹדוּן. מְזָרוּן עֲמָכוּן;
 ויחסנון ביניכוון בארעא דכנעון;

לא ויענו בני־גד ובני־ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל־עבדיך כן
 נעשה: ואתיבו בני־גד. ובני־ראובן למימר. ית דמליל יי; לעבדך כן נעביד; לב נחנו נעבד
 חלוצים לפני יהוה ארץ פנעז ואתנו אחות נחלתנו מעבד לירדן: נחנא
 נעבר מזרזין. קדם עמא די לארעא דכנען. ועמנא אחודת אחסנתנא. מעברא לירדנא; לג ויתן
 להם | משה לבני־גד ולבני־ראובן ולחצי | שבט | מנשה בן־יוסף
 את־ממלכת סיחן מלך האמרי ואת־ממלכת עוג מלך הבשן הארץ
 לעריה בגבלת ערי הארץ סביב: ויהב להון משה. לבני־גד ולבני־ראובן. ולפלגות
 שבטא דמנשה בר יוסף. ית מלכותיה דסיחון מלכא אמוראה. וית מלכותיה. דעוג מלכא
 דמתנן. ארעא. לקרוהא בתחומין. קרוי ארעא סחור סחור; לד ויבנו בני־גד את־דיבן
 ואת־עטרות ואת ערער: ובנו בני־גד. ית דיבון וית עטרות. וית ערוער; לה ואת־
 עטרות שופן ואת־יעזר ויגבהה: וית עטרות שופן. וית יעזר ורמתא; לו ואת־בית
 נמרה ואת־בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: וית בית נמרה וית בית הרן.
 קרוין פריכן וחסרין דען; לו ובני־ראובן בנו את־חשבון ואת־אלעלא ואת
 קריתים: ובני־ראובן בנו. ית חשבון וית אלעלא. וית קריתים; לה ואת־נבו ואת־בעל
 מעון מוסבת שם ואת־שבמה ויקראו בשמות את־שמות הערים אשר
 בנו: וית נבו. וית בעל מעון. מקפן שמהן וית שבמה. וקרו בשמהן. ית שמהת קרויא דבנו;
 טל וילכו בני־מכיר בן־מנשה גלעדה וילפדה ויורש את־האמרי
 אשר־בה: ואזלו. בני־מכיר בר מנשה. לגלעד וכבשוהא. ותריך ית אמוראה דבה;
 (מפטיר) מ ויתן משה את־הגלעד למכיר בן־מנשה וישב בה: ויהב משה
 ית גלעד. למכיר בר מנשה. ויתיב בה; מא ויאיר בן־מנשה הלך וילפד
 את־חיותיהם ויקרא אתהן חיות יאיר: ויאיר בר מנשה אזל. וכבש ית פפרניהון;
 וקרא יתהון פפרני יאיר; מב ונבח הלך וילפד את־קנת ואת־בנתיה ויקרא
 לה נבח בשמו: ונבח אזל. וכבש ית קנת וית פפרנהא. וקרא לה נבח בשמיה; פ